

EL: POBLE: CÀTALÀ

ANY III PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTeca
Núm... 163 CATALUNYA Y NACIONES IBÉRIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE USO POSTAL. 9 pessetes trimestre

Barcelona, dijous, 26 de juliol de 1906
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTeca
BARCELONA. 150 pessetes cada mes
CATALUNYA Y NACIONES IBÉRIQUES. 5'00 pessetes trimestre

5 Gts

CRÒNICA DE PARIS

L'epileg de l'"affaire", Dreyfus Y L'APOTEOSI BEN ZOLA

Pels ambiats de París ha circulat una brisa d'heroisme la setmana passada. Un *frisson d'justice* ha recorregut el sistema nivells d'aquest poble, sobre la conciència del qual hi havia un gran pes. La tragedia del dreyfusisme ha tingut un epilog patòtic, sola possible en un país ont existeixi el febrós argotisme de la justícia. —Quan hem vist l'altre dia que l'opinió pública rebia la sentència del Tribunal Suprem i les decisions de la Cambra dels Diputats com si se li desllurés d'una angúnia moral, els estrangers hem sentit una enveja per aquesta naçió que cultiva l'estètica de lo sublim en l'esfera política y social. Precisament a la veïla del 14 de juliol, l'autitut aquella fa l'efecte d'una repercués misteriosa de la Revolució francesa de fins del sigle XVII.

Rehabilitat en Dreyfus, reintegrat en Picquart, la nostra simpatia els endressa un vot cordial, fruit intensament que desprès de tanta amargor, una reparació justa hagi extès les seves als sobre's seus destins. Perga ja pagats aquestes dues individuals, el nostre pensament se'n va dret a un fet transcendental y que permet que's digui: Desd'el 13 de juliol hi ha quelcom cambiat en l'història política d'Europa.

Concretament meu pensament: la qüestió Dreyfus ha sigut la forma plàstica de la lluita entre l'Estat guerrer y l'Estat civil modern, y el triomf es pel segon. Pulmiflers que som, tonim d'estar jolosos de que una vegada a la vida, els nostres sentiments y idees estiguin d'acord ab actes de la magistratura y de que la justicia ideal hagi encatxat en la justícia positiva. En semblant orde de sentir y de pensar, la sentència darrera es de lo més gran que registra l'història jurídica d'Europa, y aquells que prenen a França com escòpia experimental de la ciència d'organizar els pobles, tenim d'estudiar el procés psicològic que ha determinat un resultat tan esplèndit. —Perque pocs saben que la major part de magistrats que composen la Cour de cassation han estat convencuts de la culpabilitat den Dreyfus fins que han tocat y palpitat els crims de l'Estat Major francès. Ignoraven, fins que s'ordenà la revisió, tot lo que los favorables a l'accusat, llur opinió estava feta. —Solament quan han hagut de resseguir tot el procediment es quan la llur conciència s'ha revoltat y ha esclatat sorollosament. Y ells s'han dit: es possible que homes que tenen la missió sagrada de defensar a la patria, que havien rebut el dipòsit de l'honor nacional, fins a fer un privilegi exclusiu, hagin pogut forjar tants crims y impostures, tantes mentides y calunies?

Y de conseqüència en conseqüència s'arriva a la conclusió següent: l'exercit no pot administrar justícia. Aquesta es l'affirmació terrible que la perspectiva francesa ha deduit de la sentència de la Cour de cassation. L'esperit civil que palpita en la França contemporània ha rebut majestuosament la sentència de l'alt Tribunal, comprendent que les costums nacionals exigen la supressió dels consells de guerra en temps de pau. —Tot francès se diu: l'exercit es el bras del país, millor dit, es el bastó: pot demanar-se intel·ligència a un bastó? La disciplina indispensable en la jerarquia militar impideix a un tribunal el no quadrars el considerar superior, qui en temps de perill pot enviarlo a la mort, al queve que ve a declarar per son honor que tot lo que diu es veritat. —Quin es el tribunal compost de subordinats que s'atreu, davant d'una declaració d'un civil y d'un militar a dir quell primer diu veritat y el segon diu mentida? La passió que hi ha hagut en els famosos documents llegits a la Cour de cassation demostren que's tribunals civils consideren la jurisdicció militar en temps de pau com la negació de la justícia. —Consideren que l'instituït que viu preparada per emplelar la força no podrà mal identificar-se amb les pràctiques del dret. Com que són els dos extrems de la vida humana. Demanar a l'impulsió que racionni es demanar a la lluna que dongui la llum del sol.

Tots els elements de la societat francesa contemporània que poden rotular de ciutadans, estimen que la victòria de l'altre dia té més importància que la presa de la Bastilla y que en la vida política d'Orient s'ha fet un canvi de grans conseqüències pera tots els països que s'ensorben per modernitzar-se.

En l'algraria dels que canten el triomf del pensament sobre l'espasa, cada hu expressa les seves simpaties segons l'affinitat que sent ab el tipus noble, desinteresat, altruista, que hagi intervingut en el desenllaç d'aquest drama tan apassionador. —Els noms de morts y vius y conquerintz auriols. —Però potser l'home que en el terreny de l'intel·ligència enuncia més l'ideal de justicia que personifiquen els que s'havien posat aprop de la víctima, es en Zola. —No oblidoi'l valor moral den Picquart, la devoció sublim de la dona y del germà den Dreyfus, el coratge dels que començaren a desobrir les malifetes, en Lazare, en Scheuer-Kestner, en Trauri, l'entusiasme generós den Jaurès y en Clemenceau; però la representació concreta de tot això fou en Zola. —He volgut rellegrir el seu famós article publicat el 13 de gener de 1878. Verdaderament se necessita una forta d'atac y un èxit prodigiosos pera fer un document la publicació del qual posava en perill la situació y la vida d'un home que havia arribat al pòc de l'èxit. —Y el fet d'aquesta glòria universal sacrificant per la Justicia presenta un caràcter que's presta a reflexions amargues sobre la vanitat de les coses humanes. —Després dels actes den Zola, a França deixà de llegir-se les seves obres. Per altra part,

cançat pels disgustos que li havien donat, lo que feia aleshores era inferior a les obres més sobressortints de *Les Rougon Macquart*. —Havia lluitat trenta anys per fer una fortuna que s'escorrerà y tenia de veure com l'atenció del país ja no estava per ell? Les històries que s'han fet sortir de grans pèrdudes de Borsa que originaren de primer lloc l'espècie de que havia cobrat un milió de l'altra banca suècia per fer el *J'accuse!* y segonament que veient en dificultats invincibles no tinguerà més remei que suoldar-se, han donat un sagell de misteri als darrers anys d'aquell treballador extraordinari! Per això entremetit de la joia que ha produït la solució de l'affaire, apareix plena de malangia la figura del gran continuador de Balzac.

Es veritat que l'intel·ligència contemporània se sent allunyada d'ell cada dia més, potser perquè veu en l'obra de Zola el mirall crudel d'una fi de civilització, lo que resulta potser el major èlogi que pugui fer-se d'ella. —Estem fent la posterioritat per aquell obrera macia, feréstega, gens refinada, aspera com ho es la vida moderna; y potser més que la nostra critica la tritura, no podem menys de veurela com un de tants evangelis moderns per penetrar el sentit de la terra. —El naturalisme durà molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porxò aquest any—en que tant se parla de la suppression dels consells de guerra en temps de pau, de la reforma del Codí y de la reforma del matrimoni—els actes en honor del naturalisme duraran molt en les noves generacions perquè ell ha contribuït a veure ab relleu els tremedos problemes que covren en la vida contemporània; la qüestió Dreyfus es un drama naturalista, que cap escriptor per onic que fos s'hauria atrevit a fer, y dal qual resulta la destrucció d'una de les principals bastides que jamaï hagin existit: es tal la justícia històrica. —El culte a Zola representa a França aquella lluita, porx

Afeccions de la Pell, Cabell y Òrgans genitais Dr. Umbert

Banys y Aigües Ferrosos Radioactives

DE
ESPLUGAS DE FRANCOLÍ
Gran Hotel "VILLA ENGRACIA,"

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDE — ESTADA DESDE 9 PTES. DIARIAS

Grans reformes: construcció de passeigs i clavegueres, abundosa plantació de arbres, decoració i moblatge d'algunes habitacions, nou servei de cotxes, etc.

Aigües Ferro-Manganoses sens rival pera curar la Cloro-Anèmia, debilitat general, dispepsia, etc.

Banys y Aigües Ferrosos Radioactives

Quatre trens diaris. — Llinia de Lleida Tarragona

ESTACIÓ CLIMATOLÒGICA a 500 metres sobre'l mar. — Iglesia-Teleg.

Pera informes y llogar XALETS que n'hi ha a diferents preus, dirigir-se a la

PLASSA DE CATALUNYA, NÚMERO 4, primer, primera

RESTAURANT JOSEP VILA TELEFON núm. 100

Economia sens rival. — Carrer de Ferran VII (passatge del Crèdit, números 5 y 7) — Abonaments de 60 coberts a 45, 60 y 90 ptes. — Coberts a 2, 3, 4 y 5 ptes. — Survey esmerada a la carta. — Balo pera banquets, escomesas y bateig.

Aigües Sulfuroses de Banyoles

AL POU DEL GRANDIÓS Y PINTORESC ESTANY

Temporada oficial 1 de Juny a 30 de Setembre.

Banyos, Dutxes, Puviscions, etc., etc. Acratides com de les millors per les malalties escrofuloses y herpètiques, especialment les externes.

A la vila's troben pisos amoblats, pera famílies. Excelent fonda.

La contesta d' "El Liberal"

Al cap de dos dies de demanar, o millor dit, d'exigir—però hi ha dret a exigirlo quan se manca a la veritat, perjudicant a tercer—que rectifiqués les invencions del miting de Badalona que telegrafia a Madrid y que publica a Barcelona, ara "El Liberal" contesta... y no contesta.

No declara que són falses les manifestacions atribuïdes per ell a uns alguns oradors, ni les sosté—que es eas de sostenerles!—; lo que'n diu es si EL POBLE CATALÀ se solidari del Tot passant darrer, que porta una honorable firma al peu.

Sols qui no té rau vol treure les coses del seu lloc degut y portarles tot solen durles aquella que tapen la veritat ab qualsevol sortida.

En EL POBLE CATALÀ, darrera cada ploma hi ha una honradesa que la dicta y una voluntat que sosté. Y aquesta honradesa y aquesta voluntat s'afanyen per la veritat y la justicia, puix el triomf d'elles serà'l de Catalunya.

El diari del trust sembla disposat a parlar. Molts més aviat devien haverlo fet. No hi ha per ell més que dos camins: o fa de rectificions francament la versió que donà d'aquell acte, o ha de provar quel senyor Manau pronunció les frases de referència—qual inexactitud han declarat innombrables testimonis, alguns d'ells de major excepció.

En el primer cas haurà complert ab un imperiós devoir de conciliació.

En el cas darrer, serà arribada l'hora de veure qui ha meritit, y aleshores no hi haurà més remei que posar en pràctica el procediment quel nostre company senyor Pous y Pagès ha senyalat en aquestes planes.

No oblidem que'l periodisme té una missió moral que complir. Quan atenta a la veritat, aquesta missió queda profanada. En nom d'ella en nom de la dignitat de quants posem una ploma al servel de coses altas, es que li hem demanat y li exigim una rectificació.

Aquest es clarament el problema. No s'hi val a voler sortir d'ell ab gestes de tragedia. Cada qual que romangué en son lloc, y no vulguin ocupar els senyors de "El Liberal" l'enlairada cadira del fiscal que són els hi pertoca el banquet del culpable.

EL PROCÉS DE MONTJUICH

Creiem interessant y oportú el document dirigit pel senyor Junoy al rei d'Espanya des les planes d' "El País", de Madrid, dels quals s'han fet ress les informacions telegràfiques de la premsa barcelonina.

A continuació publiquem els principals paràgrafs:

A D. Alfonso de Borbón, rey de España
Señor:

A raíz del citadito de la calle Mayor, a impulsos de un sentimiento humanitario que a los republicanos nos lleva,—por virtud de nuestros principios adversos a las penas irreparables,—a respetar y a amar por igual la vida de todos los hombres, quisiera dirigirme a V. M. en la forma que el protocolo determina.

Directamente, personalmente, haciendo uso del derecho de petición que el Código fundamental otorga a todos los españoles, quería imponer a V. M. una obra digna de su juventud, obra de reparación y de justicia, que podría ser gloria de vuestro reinado; la revisión del gran *Affaire* nacional, del tristemente famoso proceso de Montjuich.

Cuentan las crónicas que V. M. es valeroso, y trazan con arte los cortesanos los rasgos y perfiles del gallardo personal arreto, pero así, tienen que seguir el infrascrito que en la escena, casi nunca lograda soledad del Palacio, a las horas en que recorre el espíritu libre de la presencia de tantos fastidios galardonados de la soberanía que le rodean, se ofrecio a sus consejeros, decididos

que por fortuna vivan las víctimas y son ciudadanos de la nación que V. M. rige.

Al fin Barcelona, enfermos, con el cuerpo desgarrado, mareados, los órganos de la vida muertos, esperan en sus hogares de dolor y de pobreza, más grandes que los reyes, que no perdonan porque ellos han perdonado sus verdades la hora de la justicia.

Que sean reconocidos, que la justicia se haga y que la Revisión se practique, hora y leal como en el proceso de Rennes.

EMILIO JUNYOR
Puigcerdà, 20 juny 1906.
(*El País*, de Madrid.)

SPORT

"Salut, Sport Club.—Ahir la tarda, passades les dues que era l'hora que devia començar, tingueren lloc en el camp d'aquesta societat convivencial el concurs hipòdic amateur.

A poc d'una, una selecció simpatitzante omplíen els tribunes del camp en les quals tingueren l'inofrible gust de contemplar hermosíssimes dames y damañoles y elegants y suaus joves de la nostra societat.

Una volta els genots preparats, que en conjunt oferien una nota plorabla, y als acords d'una música situada en la part alta de les tribunes, y en plà camp, començà el torneig de cotes, que occupa quasi tot el temps del concurs.

Els simpàtics joves que hi prengueren part se portaren, en general, bo. Se'n jugaren tantes, se foren tants pocs, que't reporter no per'l compte. Després quan ja eren més de les del vespre y decidiava el sol, compa y puntua y se fa el somari següent:

Primer premi: don Josep Praginsta.

Segon premi: don Enseñol García.

Tercer premi: don Rogel Serra.

Quart premi: don Gabriel Cortés.

Un latent entusiasme vibra en les tribunes

pienes y en el nombrosa pública sense invitació.

El camp que per cert es radint y queiem inolvid, està esperant el concurs de la Rossa d'Honor, y els genots se posen en flera.

Toca la banda, sons la trompeta de fira y el genot se liense al torneg.

El camp no es prou ample pera que tots puguen entrar a l'asseg. Maigrat això, la correguda entusiasma al públic.

Se passa el segon torn, y la Rosa no es guanyada ancora.

S'apassa al tercer torn. Mentre se jugava aquest, un dels genots, el senyor Picorelli, si reportar no l'han ressenyat malament que segurament hauria guanyat la rosa pel dalt, ab qui corría el bridós cavall que monava, fugí de la seua, fa dues voltes en l'aire y ence que terra estabornat.

Tot això degut a la poca extensió del camp, ja que calgué al tropessar el cavall ab una vala que separava el camp d'un desnivell considerable.

El senyor Picorelli—no respondem del nom—prouva aixecar-se forces treballs, y ensenyava que la concorrença, els genots primigeni que ningú cultiva a socrelar.

A brassos el traslladen a la massia del camp de la Sant, y els troven que no tenen ni botuc, ni hi ha metge.

Per la caiguda que ha fet el genot, per lo qual reportar pot veure en aquell moment de conductiu, sab qui cap de l'accidentat està tot el pie de sang.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent. Un municipal no hi deixa entrar ningú. Pregunta de qual calibre es l'accidentat que ha succeix, y es s'orda del «Salut» no'n van ressenyar. Els fa protestes que cosa de la premsa y allavars un joveincol que s'apresta a socrelar.

El reportar s'aprose a la massia que'veu invadida de gent

INFORMACIONS d'EL POBLE CATALA

Informació de Madrid

25, a les 10 matí

Els diaris del matí

El Imparcial diu que els liberals estan en el poder gantans intíllement, oferint al país prova plena d'incompetència i d'oblit de fonamentals devers.

El País diu que en va dissol el tsar la Duma, perquè la Duma es vitorejada a Europa i sobreviserà al tsar.

Respecte a fallar la combinació de secretaria de Govern li arribarà l'hora de la mort sense haver acabat el prorrateig dels carrers públics.

El Llibert diu: Es evident que l'hora ha desencadenat a Rússia i que dins de dies o de mesos aterrà la corona i potser el cap del tsar, falejàrat al mateix temps les bases dels imperis veïns.

El Globus diu què discurs que farà demà el senyor Moret a San Sebastià es el primer acte d'una campanya per reconquistar el poder.

Lo que no sabem —afegeix *El Globus*— es com s'ha fet el senyor Moret per tractar, en un país religiós, de la llibertat de cultes que figura en son programa de Govern.

La "Gaceta", La *Gaceta* publica les següents disposicions:

R. O. aprovaron la creació de catorze comissions regionals proposades per la comissió encarregada d'estudiar les reformes convenientes en la llei i Reglament sobre la renda d'alcools.

La comissió regional catalana la componen els següents senyors: president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, president del Foment del Treball Nacional, president de la Cambra de Comerç, president del Sindicat d'exportadors, president de l'Associació de fabricants d'holes, Sindic del Gremi de magatzemistes i Sindic del Gremi de detallistes.

R. O. prorrogant fins el primer de novembre el plazo concedit per remetre l'estatut relatiu a la situació econòmica dels posits.

En els deports més importants d'aquesta bibliografia històrica, serà el despatllament de revistes i periòdics, quins resultats se consignaran en papers.

Si de los papers signifiquen totes iguals, la Junta Organizadora de Bibliografía, la feta per unes en bon paper de fil, i que dona la sobreinscripció: «Congrés Històric de la Corona d'Aragó-Catalunya», a fil de remembre de frances a tothom qui, vei entregar a aquella cosa veritablement nacional, les donaven a l'Avenguda (Ronda de la Universitat, 20, Barcelona), a la casa del secretari de la Junta (Escudellers, 70), ont, ademés s'acordaren tots els drets que's poguessin presentar en relació a aquella bibliografia.

El consell general d'Itàlia en aquesta ciutat, el Darrer de Galtani, ha tornat del seu pais, possessionant-se de nou del seu carrec.

Ha arribat el catedràtic de Palma de Mallorca, don Magí Verdaguera.

Cridades judicials.—El jutge d'instrucció de Terrassa cità a Damia Marin Guinardó; al seu districte de l'Universitat, d'aquesta capital, a Maria Fernández Gutiérrez y al de la Barceloneta, a Joan Aragó i Villaronga y Josep Corret i Castells.

Govern civil.—En aquestes oficines s'han trobat els següents comunicacions:

Deis arxius de Mataró y Arenys de Mar, manifestant invocar esibuir les anunciacions conferencies autònomicas dels senyors Cambó y Vallès y Ribot, ab el més perfecte.

L'embaixador del Vaticà

Vagant l'embaixada d'Espanya al Vaticà, per dimissió irrevocable del marquès de Tovar, tot són gestions per part del Govern per conseguir que ocipi dit càrrec un polític d'alsarria, sobre tot si es dels que fan nosa als de la situació.

Sembia que'l càrrec d'embaixador al Vaticà ha sigut ofert primerament en Montero Ríos, però aquest el refusa.

Tampoc vol acceptar-lo en Moret.

En Romanones treballa arra per que l'accepti en Canalejas y se'n vagi de Madrid.

Sens recursos

El ministre de Marina ha dit que estan agotats tots els recursos de dit departament, fins al extrem de que la «Nautilus» no podra seguir navegant.

25, a les 4¹⁵

La combinació de governadors

SAN SEBASTIÁN.—S'acaba de firmar l'anomenada combinació de governadors.

Encara no ha sigut facilitada a la premsa.

Ab tot, se sab que ha sigut nomenat governador de Girona don Modest Sánchez Ortiz.

En Dato a Palma

PALMA DE MALLORCA.—S'ha rebut la noticia que a primers d'agost vindran vinents en Dato a passar algunes dies al costat dels Maresma.

Ab aquest motiu se celebrarà un banquet y un miting al teatre Principal.

25, a les 5¹⁵ tarda.

Incendi

VILLANA.—Un incendi ha destruit la fàbrica de farina del senyor Tejeriza.

Les perdudes són grans, però no hi han hagut desgracies personals.

Qüestió obrera

De la fàbrica de gas de Madrid han sigut despedits molts obrers, antics els més, pagant-los els jornals ab gran rebaixa, per ells no consentida.

S'han negat a cobrar y han acudit al governador demandant protecció.

25, a les 5¹⁵

Els governadors

SAN SEBASTIÁN.—La combinació firma, comprén dos llars decretos.

Pel primer s'admet la dimissió de tots els governadors d'Espanya.

Pel segon se reparteixen els destins de la següent manera.

Alava: Manuel Ruiz.

Albacete: Purificación Coria.

Alicante: Carles Valcicroel.

Almeria: Lluís Fuentes.

Avila: Manuel Gutiérrez.

Badajoz: Frederic Aparicio.

Baleares: Ricardo Ruiz.

Biscaya: Benet Francia.

telegràfiques y telefòniques

Darrera hora

Informació de Madrid

25, a les 12⁵⁰ nit.

Els jutges y els periodistes

Ab motiu de les diligències instruïdes contra l'agent de vigilància Eduard Cardona, ha ocorregut un incident entre'l jutge senyor Oubillo y'l redactor de l'Hebreu senyor Henrich.

Aquest s'ha presentat al jutjat per declarar sobre l'informació que havia fet l'escrivania.

El jutge li ha pregat que passés al seu despach.

Quan hi estigué li manifestà que l'informació era inexacta y què Cardona era honrat.

El periodista li ha contestat que sols havien donat compte de les diligències practicades pel jutjat del Centre que per lo vist tenia distint criteri, des del moment que processa al Cardona.

El senyor Cubillo li ha dit llavors:

—Es que jo so més honrat que tots plegats.

El periodista li ha replicat:

—Y nosaltres tan honorats al menys, com tots vostès.

El periodista sortí del despach del jutge, però abans d'arribar al carrer li fou comunicada l'orde de detenció.

Se l'endugueron al despach on fou sotmès a un interrogatori del mateix jutge.

Acabada aquesta diligència, un escrivà ha manifestat al periodista que podia rotar-se sense cap cuidado y que donava a l'oficina l'incident ocorrregut ab el jutge.

—La Epoca.

La Epoca diu que Canaries no ha demanat que s'autempi la categoria del seu govern civil, sinó un arreglament ab la demarcació de les províncies de Tenerife y Gran Canaria Occidental.

Els exercicis de tir

Els exercicis pràctics de l'Escola Nacional de Tir començaran el 15 d'agost y acabaran el 16 de setembre.

Els camps de tir seran a Soria, Segovia y Serra de Guadaluja.

El personal de Governació

Ab motiu del viatge del rei es possible que la combinació del personal del ministeri de Governació quedí aplastat fins que tornin.

El ministre de Marina

A les 8⁴⁰ ha sortit l'Alvarado cap a San Sebastià.

El perquè d'un retràs

L'orquestra dels mauristes ha sentit afirmar que una de les causes del retràs en presentar a la firma els decrets dels governadors ha sigut l'esperar la contesta del Leon y Castillo per saber si'l senyor Gutierrez Mas, qui's destinat a Canaries, li agradava preu.

Els governadors nous

En la combinació de governadors són nous el d'Alacant, Almeria, Balears, Càceres, Canaries, Conca, Girona, Guadalajara, Huelva, Málaga, Murcia, Navarra, Soria, Terol, Toledo y Valencia.

En les «Comendadoras»

En les «Comendadoras de Santiago» se ha celebrat la festa què'l capitol de Cavallers de l'orde dedica al seu patró. L'iglesia estava plenaflama.

Manca d'aigua

Els tots les cases de Madrid ha començat a escassar l'aigua del Lozoya en termes alarmants.

La poca que hi ha està bruta, que no pot esterilizar-se per als usos domèstics.

El nostre exèrcit

Una quants números

El personal de l'arma d'infanteria pertanyent a l'escola activa està distribuït en la forma següent:

Coronals, 232.

Tinent coronels, 482.

Comandants, 1,913.

Capitans, 2,231.

Tinentins, 1,539.

Segons tinentins, 521.

An aquests darrers cal afegir-hi 134 que han ascendit darrerament per haver-se batit els estudis.

Donostiarres

SAN SEBASTIÁN.—Fa moltia calor.

—La família real, excepte la reina ha sortit aquesta tarda en automòbil cap a Renteria.

En López Dominguez y la seva sehora y en Gunnell estan invitats aquesta tarda a Palau per seure an en Saratoga que ha arribat de França.

—Se continua parlant de la projectada combinació diplomàtica.

Segons informes que mereixen crèdit, sembla esser segur què els decrets d'aquesta combinació no podran esser firmats pel rei fins que torni del seu viatge a Anglaterra.

—En el tren mixto han sortit cap a Barcelona les banderes que han pres part en les regates.

—El comandant de l'Eliot ha rebut ordre del president de la República francesa d'escoltar al yacht Giraldia durant el seu viatge a Anglaterra.

Vaga

ALMERIA.—La societat Matricula Unida s'ha declarat en vaga per no acceptar els consignataris de barcos les bases següents:

1.º El jornal serà de 750 pessetes.

2.º No's començarà a cobrar el jornal fins que comencin les operacions de carrega del barco.

3.º Si'l barco comença a carregar després de migdia, sola se cobrará mitja jornal.

providencia dictada per l'arcalde de reial orde de dos.

El tercer premi, de 500 pessetes, fou adjudicat a don Carles Felis, qui manté y edifica un volt illa de doce que n'ha tingut.

El quart premi, de 800 pessetes, fou començat a un obrer don Simó Macis y Casanay, qui manté a set illa, a se'n espous y a la sogra.

El quint premi, igual que l'anterior, fou començat a dona María Relig, qui abandonà el seu marit, manté a ea gorriana y a dos fills.

El sisè premi, de 100 pessetes cada un, fou concedit als bombers Josep Falero y Esteve Tras, ambo distinguts en l'exercici de seu carrec.

La festa fou closa ab un discurs del senyor Nebot.

Tots els premis firmaren rebud del premi soi' hi entregà els dins d'un sobre.

El Congrés d'Hygiene.—Haven rebut les conclusions aprobades en les tres seccions del Primer Congrés d'Hygiene de Catalunya.

Ab molt bons acords, y com de costum, el Congrés ha redactat aquestes conclusions en llengua catalana.

Un líder d'idees de l'Exèrcit y de l'Arma celebra ahir un miting en la Nova Colonia Girona per protestar del incompliment de la llei de 10 de juliol de 1885, per la qual s'ha deixat als dienants de l'exèrcit per a determinar llocos ciutats.

El Llibert diu: Respecte a fallar la combinació de secretaria de Govern li arribarà l'hora de la mort sans haver acabat el prorrateig dels carrers públics.

El Llibert diu: Es evident que l'hora ha desencadenat a Rússia y que dins de dies o de mesos aterrà la corona i potser el cap del tsar, falejàrat al mateix temps les bases dels imperis veïns.

El Llibert diu: Els discurs que farà demà el senyor Moret a San Sebastià es el primer acte d'una campanya per reconquistar el poder.

El Llibert diu: Lo que no sabem —afegeix *El Globus*— es com s'ha fet el senyor Moret per tractar, en un país religiós, de la llibertat de cultes que figura en son programa de Govern.

Polítiques.—Demà passat, dissabte, l'Associació Socialista de Barcelona celebra, a los quarts de nou de la nit, una veillada poètica i literària, en son domicili social, la seu d'Esquerra, 30, segon.

<p

De verdader interés

per als malals crònics. L'apropiat empleu dels agents físics (calor, llum, electricitat, noga, aire, ozó, etc.), y de la Sueroteràpia, Cirurgia, Microbiologia, Hipodermia, ab relatives exòsies de drogues y medicines (que més soien perjudicis que bones), constitueix el caràcter fonamental dels ESPECIALES TRACTAMENTS del doctor Ballester Marin, propriei y exclusiu del seu autoritzat. Gabinet médico-quirúrgic titulat Policlínica FISIO-DINAMICA (Comte del Assalt, 18), y usats ab admirable y creixent èxit contra les Enfermedades cròniques y rebels. Tots els malals crònics, sia quina sia la seva dolència, poden tenir la seguretat absoluta de conseguir, per medi de dits tractaments, la satisfactoria curació o el consolador aliví, sens temors a intoxificar-se ni a perjudicar-se de cap manera.

ESPECIALITATS DE LA POLICLÍNICA FISIO-DINAMICA

ENFERMEDADES CRÒNIQUES en general y especialment NERVIOSSES (apoplegia, paràisia, neuralgias, atrofies, histericismo, neurastenia, etc.). RESPIRATORIES Y DEL COR (tuberculosi, bronquitis, asma, palpitacions, etc.). ESTOMAC Y INTESTINS (diapépsia, gastritis, sifera gástrica, constipació habitual, etc.). DELS NOIS (oreja o ball de Sant Vito, nuriolí defectuosa, inspeñencia, coquellos o catarro, etc.). DE LA DONA (desarre-

gements, metritis, menopausia, etc.). HUMORALS (herpetisme, reumatisme, diabetes, lupus, cancer, anemia, clorosis, etc.). DE LES VIES URINÀRIES (cálculos, estreñimientos, prostatitis, albuminuria, nefritis, etc.). CIRUGIA GENERAL (diseases, especialmente de les cames, artrosis, fractures violentes consolidades, etc.). DE LA GARGANTA, nas y oreilles, dels ulls, etc., etc.

Honoraris.—Consultes i recomanaments, 5 pessetes. Consulta per correu, 10 pessetes, en illetre o sobre-moneder. Consulta gratuïta exclusivament de la classe obrera, de 2 a 4 y de 9 a 10 nit.

Hores de curació y consulta: de 10 del matí a 10 nit. Dies festius, de 9 matí a 1 tarda. Departaments reservats. Hores reservades per los senyors que per la seva feina han d'absentarse.

AVERTIMENT. En aquest Centre Médic Quirúrgic, diric en sa classe a Barcelona, s'hi acaben d'introduir transcendental millores,

podant oferir luxoses y confortables habilitacions per tota assistència (dormitoris, manutenció, roba, etc., ab destí a malats internos. D'aquesta maneira, tenint la complaçença de cada a restorans instancios, especialment de senyors clients forasters, se correspon a l'inecessant favor ab que el jefe

en general honra a la POLICLÍNICA FISIO-DINAMICA, omnipotent al propri temps una verdadera necessitat que fàcil sentir en aquesta popular capital. Per informes y per tots quants datos se distingir, d'indole administrativa o econòmica, dirigir-se a l'Administrador de la POLICLÍNICA FISIO-DINAMICA, de 4 a 6 de la tarda.

••••• POLICLÍNICA FISIO-DINAMICA ••••• DR. BALLESTER MARIN ••••• 18, COMTE DEL ASSALT, 18, PRINCIPAL Y PRIMER ••••• BARCELONA •••••

Moviment de trens en les estacions de Barcelona en el mes de juliol de 1906

ESTACIÓ DEL NORD

SORTIDES

Pera Saragossa: 5'50—18'40^a
Pera Lleida: 5'50—18'20—18'40^a
Pera Manresa: 4'35—5'50—9'13—9'30 (E)—13'29—16'20—18'40
Pera Terrassa: els mateixos de Manresa y 18'28—17'22—18'20

Ferrocarril de Cremallera de Monistrol a Montserrat
Sortides de Barcelona: 4'25—5'50—8'13—13'20 Arriben a Barcelona: 10'39—14'16—18'26—21'13—22'36

Línia de La Garriga, Vic y Sant Joan de les Abadesses
Pera Sant Joan de les Abadesses: 5'09—8'13—14'34
Pera Vic: 5'08—8'18—9'15—14'24—18'01
Pera La Garriga: els mateixos que per Vic.

Ferrocarril de Mollet a Caldes de Montbui
Sortides de Barcelona: 5'08—8'45—14'34 Arriben a Barcelona: 8'48—9'48—15'33—19'22—18'01
Correus.

Companyia dels ferrocarrils de Madrid a Saragossa y Alacant
Línia de Vilanova, Sant Vicenç, Reus, Saragossa y Madrid

SORTIDES
Pera Saragossa y Madrid
Estació de França: 9'50—15'20—19'50 (E)
Baixador Passatge de Gracia: 10'3—15'35—20'1 (E)
Pera Reus
Estació de França: 5'49—9'50—15'20—15'33 (E)
Baixador Passatge de Gracia: 6'1—10'3—15'35—15'47—20'1 (E)
Pera Vilanova y Sant Vicenç
Estació de França: 5'49—12'35
Baixador Passatge de Gracia: 5'1—12'48
Pera Valls
Estació de França: 5'49—12'25—15
Baixador Passatge de Gracia: 5'1—12'48—18'13

Línia de Valls y Picamixons
Pera Picamixons
Estació de França: 5'49—12'35
Baixador Passatge de Gracia: 5'1—12'48
Pera Valls
Estació de França: 5'49—12'25—15
Baixador Passatge de Gracia: 5'1—12'48—18'13

Línia de Martorell, Sant Vicenç, Tarragona y Valencia
Pera Valencia
Estació de França: 8'5 (d)—20 (d)
Baixador Passatge de Gracia: 8'17 (d)—20'12 (d)

Pera Tarragona
Estació de França: 4'30—8'5 (d)—9'10—18—20 (d)
Baixador Passatge de Gracia: 4'43—8'17 (d)—9'23—18'48—15'47—18'13—20'12 (d)

Pera Martorell
Estació de França: 4'40—8'5 (d)—9'10—12'35—15'33—18
Baixador Passatge de Gracia: 4'43—8'17 (d)—9'23—18'48—15'47—18'13—20'12 (d)

SORTIDES ESPECIALS DEL PASSATGE DE GRACIA PERA MOLINS DE REY
4'48—5'43—7'17—7'45—8'18—10'36—11'25—12'24—13'22—15'47—16'50—17'49—18'28 y 20'20

ARRIBADES ESPECIALS AL PASSATGE DE GRACIA PERA MOLINS DE REY
8'33—7'8—8'42—8'43—10'20—11'12—12'12—13'13—14'45—15'47—16'40—18'18—19'40—20'39 y 21—41.

Línia de Granollers, Empalme, Girona, Figueres y Fransa
Pera Figueres y Fransa
Estació de França: 5—10'00 (E)—12'25—14'00 Estació de França: 7'51 (E)—10'31—14'48 (e)—13'21 (E)—18'21 (E)

Pera Girona
Estació de França: 5—7'43—10 (E)—12'25—14—16'50—18'31 (E)

Pera Empalme
Estació de França: 5—7'43—10 (E)—12'25—14—16'50—18'31 (E)

Pera Granollers
Estació de França: 5—7'43—12'25—14—16'50—19'19

Línia de Mataró
Pera Empalme
E. França: 4'5—13'20—16—18'18
Pera Blanes
E. França: 4'5—8'21—10'1—12—13'20—16—18'18
Pera Arenys
E. França: 4'5—8'21—10'1—12—13'20—16—18'18—19'19

SORTIDES DE BARCELONA PERA MATARÓ
4'5—5'50—7—8—8'21—9'8—10'1—10'40—12—12'20—15'45—16'45 y 18'80

Els mateixos de Mataró: 5'1—7'30—11—12—15'25—16'45 y 18'80

SORTIDES DE BARCELONA PERA BADALONA Y MONGAT
Els mateixos de Mataró y Badalona: 6'30—9'35—12'20—17'50—19'30 y 20'30 ARRIBADES A BARCELONA

De Mataró: 5'33—6'57—7'50—8'18—9'13—10—11—12—13'20—14'44—15'51—16'29—16'55—17'55—18'50—19'19—19'42—20'22 y 22'30

De Badalona els mateixos de Mataró: 10'30—12'15—14'18—18'18 y 21

De Mongat els mateixos de Mataró y Badalona: 6'20—7'22—9'25—11'30—13'45—15'50—17'50 y 21'40

* Correu: (E) Exprés—(a) Vía de Tarragona—(b) Contínia a Tarragona—(c) Passeig per Vilanova—(d) Dijous y Diumenge—(f) Dilluns y Divendres.

CONSERVADOR DE LA BOCA del Dr. Sastre y Marqués

Impideix el sarro del dent, priva el corat y perostitis alveolar, cura el dolor, inflamacions y flensos de la boca, engines y paladar, deixa un aroma fresc y agradable, impedint la pudor del aï.

Especialitat en aixarops medicinals dosificats
De venda: Carrer de l'Hospital (cantonada al de la Cadena).—Barcelona

FORA PEL MOIXÍ!

Els POLVOS COSMÉTICS DE FRANC traen en poes minuts el pal de qualsevol part del cos, mata ses arrils y no torna a sortir. No irrita el cuix. Aquest depilatori es utilisan als senyors que tinguin pel moixí (vello) a la cara y brases, perquè ab el poden destruir.

Un pot: 2'30 pessetes. S'envia certificat per correu si per endavant se reben 3'50 pessetes en il·lustració de Giro mitjà o en segells de correu.

FARMACIA BORRELL
COMTE DEL ASSALT (CARRER NOU), NÚM. 52, BARCELONA

LA PERMANENT

Lits per somniers.

Gran assortiment en taules de noguera a 4 duros; cadires a 5 duros dotzena; bufets a 10 duros, armaris ab il·luminació 22 duros, lavabos ab joc a 2 duros; somniers, desde 6 pessetes, y silleries de respaldo tapissat a 18 duros.

Baixador Passatge de Gracia: 6'88—8'7 (d)—9'43 (d)—10'12—13'38—15'47—17'67—20'39—21'47

Estació de França: 8'20—9'56 (d)—10'50—12'50—17'55—19'28 (d)—21'47

Estació de França: 8'20—